

II. ЯВЛЕНИЕ.

(Цвѣтко влиза; обикаля лиубопитно и траагражи нѣкого между присѣтствующи-тъ).

Шеф. (глѣда го и го мѣри) Негова милоостъ, може бы, тражи нѣкого, види ся, че той дири нѣкѣкого за работѣ.

Цвѣшко. (доближи ся и ся заглѣдва въ него))го).

Шеф. Господине! ако трѣбва човѣкъ за 1 работѣ, азъ съмъ готовъ.

Цвѣшко. Хмж! разгеле, Господине! менъ ми тѣ трѣбва единъ човѣкъ за една работѣ.

Шеф. Твърдѣ добрѣ. Стига да не за мене е работѣ-тъ, и да могѣ да не свършѣ.

Цвѣшко. Най-лесна работа на свѣта е Господдине. Азъ имамъ една распра съ одного; той не прѣдседствилъ трима свидѣтели, а пакъ менъ за да ся не клъльня трѣбватъ шестина. Петина съмъ вече нашелъ, и и ако искате и вый да бѣдете шестый-тъ, то за единъ чѣ часъ ще земете отъ мене една жълтицѣ.

Шеф. Азъ ли! азъ ли да бѣджъ свидѣтель??? — За една работѣ, коя-то ми не съвсѣмъ непознатаага.

Цвѣшко. Това нѣщо злѣ ли не? вый знаанаете какъвъ е обычай-тъ въ сѣдѣж-тъ; ще ви повикатъ и ще ся прѣдставите; ще ви запыта и ще ся отсоговорите, па тогава хайде върви си по работѣ. Сетнѣ въ ще имате въ джеба си една жълтичкѣ, съ коя-то ги правете какво знаете.

Шеф. А ми какво щѣ правѣ съ совѣсть-тъ и си?

Цвѣшко. Ето го пакъ! правете ся като да не знаете че такива работы сѣ вършѣтъ по свѣта сеерекый день. — При сичко това моя-та распра не най-н-пра-